

ANNIJA KURPNIECE

IESIEN...

lesien baltā lakatiņā
vārdus šos -
„Es mīlu tevi!”
lesien baltā lakatiņā
un nēsā līdz.
Lai kurp iedama,
kad grūti -
atritini, izlasi
un pasmaidī!
lesien baltā lakatiņā
vārdus šos -
„Es mīlu tevi!”

lesien baltā lakatiņā...

* *

Tuvumā -
tuvu tev būt,
gulēt tev klēpī.
Saritināties kā kaķēnam
un saldi gulēt,
nomierināties.
Aizbēgt no ikdienas
meliem un sāpēm,
pabūt mirkli kopā ar tevi.
Klusumā.
Mierā.
Dodiet man šo mirkli!
Lūdzu!...
Es jūs pazemīgi lūdzu...
Neko citu man nevajag -
tikai šo mirkli vienu...

TUR UN NEKUR

Tur, kur sastopas
vēdzirnavas ar vēju.
Tur, kur bite san pļavas vidū.
Tur, kur eņģeļi no sausiem zariem
arfas vij..
Tur, jā, tur
Es tevī iemīlējos!

Es neredzēju tavu naudu,
nemanīju tavus draugus,
nesaklausīju, ko teici man.

Es sarunāju ar vēju un
un akli tevī iemīlējos.
No pirmā acu skata,
smaida, glāsta jau biju tava.

Nu mīlu tevi. Un par to
es pateicos vējam,
kas ļāva man
akli iemīlēties...

SAPNIS

Es ietinu tevi rozā sapnī,
es ietinu tevi savā sapnī!
Tev nav, kur liegt,
tev nav, kur slēpties!
Nāc! Dodies man līdzi!
Skriesim tur - nekur!
Šis taču sapnis -
bēgsim prom!
Tur, kur nav neviena -
Nekur!

* *

Visa dzīve – haoss.
Te tu smaidi
un draugu gaidi,
te tu raudi
un atkal dej.
Katra kāja uz savu pusi.
Un pulss jau tik kluss...
Un nezini, ko dari.
Tu nezini, kur tava īstā vieta,
un nezini, kāpēc smeji.
Kur tava māja.
un kāpēc tavam draugam jau cita -
un kur tu esi,
un ko tu dari...
Visi uz tevi skatās acīm lielām.
Nu jau pat draugs sāk kliegt.
Un tu bēdz -
ķer pāris rindas,
un rij nost.
Un adatu vienā un...
Viss.

* *

Lūdzu, piedod man.
Neprasi par ko -
vienkārši piedod.
Nejautā man neko -
man tā jau sāp.
Sāp ļoti.
Nejautā par ko -
tikai piedod.
Man nevajag vairāk neko!
Ietin neko,
tikai piedod...

* *

Es jūtos kā uguns
karsta un baisa.
Es jūtos kā uguns
kvēla un asa.
Es jūtos kā uguns
maiga un mīļa.

Bet kāda tam jēga,
ja šeit ir vējš,
kas apdzēs manu kvēli.
Ja šeit ir sals,
kas saldē mani.
Ja šeit ir sniegš,
kas manu mīļumu
pārvērš dūsmās.
Ja šeit ir sērsna,
kas iesaldē
manas liesmu mēles.
Ja šeit ir sniegputenis,
kas... kas...
Nodzēs mani pavisam.

DOMAS RUDENĪ

Rudens.
Kad koki met lapas,
bet stiprākie iztur un ziemā
sevi savā zaļajā kažokā silda.

Tāpat ir arī ar mums.
Maskas krīt un atklājas patiesība -
kurš īsts draugs, kurš tikai tēls.
masku tik daudz...

Ja tev tikai viens patiess draugs, -
par to neskumsti, sargā jo cieši!
Arī ziemas putenī viņš tevi sasildīs
ar tējas tasi un vārdiem -
"Es mīlu tevi, draugs"...

MANU EŅĢEL'

Tu esi mans dvēseles draugs,
tu - mans draugs.
Tu esi kā eņģelis,
kas sūtīts mani glābt.

Tu manā zemē Baltajā
sēdi mākoņu tronī augstā,
bet es te, lejā uz mākoņa,
kā mācēdama lūdzos tevi -
tavu uzticību un ticību man...
Tu manā pasaulē Baltajā
esi eņģelis baltā mētelī,
es - tik tavs māceklis,
baltās ziedu pastalās...
Esmu sabojājusi savu nākotni,
nu cenšos to labot, -
es - tikai māceklis...

Mans draugs, rādi man ceļu!
Gribu, tāpat kā tu,
par eņģeli ar baltiem spārniem tapt...

* *

Vai tu dzirdēji Ziemassvētku eņģeli,
kurš sauca tevi?
Dzirdēji, kā viņš lūdza tevi?
Lūdza, lai apstājies,
paveries apkārt.
Lūdza, lai piedod.
Lūdza, lai tici.
Lūdza, lai mīli...

Viņš tikai tevi lūdza...

Jo eņģelis zināja,
ka tu proti ticēt,
ka proti mīlēt
un māki piedot...

Viņš tev ticēja...